

Sygn. akt IV U 310/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2019 r. w S.

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 11 kwietnia 2019 r. Nr (...)

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. G. do stałej renty socjalnej od dnia 01 lutego 2019 roku.

Sygn. akt: IV U 310/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 11 kwietnia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił A. G. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. G. zarzucając jej błędne ustalenie, że mimo stwierdzonych u niej schorzeń, a w szczególności niewydolności nerek, na którą cierpi od siódmego roku życia, nie jest całkowicie niezdolna do pracy, podczas gdy prawidłowa ocena stanu faktycznego prowadzi do wniosku, że jest całkowicie niezdolna do pracy. Wskazując na powyższe ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do renty socjalnej (odwołanie k.2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 5 kwietnia 2019r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Na podstawie decyzji z 22 lutego 2017r. ubezpieczona A. G. uprawniona była do renty socjalnej w okresie od 1 lutego 2017r. do 31 stycznia 2019r. (decyzja z 22 lutego 2017r. o ustaleniu prawa do renty socjalnej k.86 akt rentowych zapoczątkowanych wnioskiem z 2 listopada 2006r.). W dniu 14 stycznia 2019r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. wniosek ubezpieczonej A. G. o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek o rentę socjalną z 14 stycznia 2019r. k.102-103 w/w akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 1 marca 2019r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 1 marca 2019r. k.104 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 5 kwietnia 2019r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.46-47 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 5 kwietnia 2019r. k.107 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 kwietnia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej od 1 lutego 2019r. (decyzja z 11 kwietnia 2019r. k.108 akt rentowych).

Ubezpieczona ma(...)lat. Ukończyła szkołę zawodową w zawodzie krawiec, nie pracowała zawodowo (wyjaśnienia ubezpieczonej k.32v akt sprawy).

Ubezpieczona była operowana w dzieciństwie z powodu obustronnych refluksów pęcherzowo-moczowych. W 2007r. wykonano u niej prawostronną nefrektomię z powodu marskości tej nerki oraz utrzymującego się od dzieciństwa nadciśnienia tętniczego. Następnie ubezpieczona leczona była narkozastępczo z okresie od marca 2012r. do 9 grudnia 2014r. z powodu schyłkowej niewydolności nerki własnej dializą otrzewnową. W dniu 9 grudnia 2014r. wykonano u ubezpieczonej przeszczep nerki ze zwłok z powodu niewydolności nerki lewej. Ubezpieczona jest pacjentką o wysokim stopniu immunizacji z opóźnioną funkcją przeszczepu. Obecnie pozostaje w leczeniu immunosupresyjnym i jest pod stałą kontrolą Poradni Transplantacyjnej w W. przy ul. (...). Ubezpieczona skarży się na częste infekcje dróg moczowych oraz górnych dróg oddechowych, często występuje u niej opryszczka czerwieni wargowej oraz rany w jamie ustnej. Funkcja nerki waha się w granicach od 0,9 mg/dl do 1,4 mg/dl – przy normie do 1,2 mg/dl. Z uwagi na przewlekłą niewydolność nerek własnych ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu powstałego przed ukończeniem 18. roku życia, przy czym z uwagi na charakter schorzenia jest to niezdolność trwała. Przeszczepu nerki nie można uznać za całkowite wyleczenie, gdyż z upływem czasu funkcja nerek ulega ponownie upośledzeniu i konieczne jest ponowne leczenie nerkozastępcze. Ubezpieczona po przebytych przeszczepie nerek wymaga przez cały czas podawania leków immunosupresyjnych, które pozwalają na funkcjonowanie przeszczepu i przeciwdziałają jego odrzuceniu. Leki te muszą być brane obowiązkowo codziennie. Mają one szereg objawów ubocznych, jak obniżenie odporności i zwiększona podatność na zakażenia. Stąd występujące u ubezpieczonej częste infekcje układu moczowego oraz górnych dróg oddechowych. Pomimo leczenia immunosupresyjnego w nerce toczą się procesy przewlekłego odrzucania, które z biegiem czasu doprowadzają do niewydolności narządu przeszczepionego i konieczności ponownego leczenia nerkozastępczego hemodializami lub dializą otrzewnową. U ubezpieczonej nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia w porównaniu do sytuacji sprzed 1 lutego 2019r. (opinia biegłego nefrologa G. K. i biegłego kardiologa J. M. k.16-18 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. G. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W myśl art.5 ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.), przy

czym zgodnie z art.12 ust.2 tej ostatniej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej ubezpieczonej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy po 31 stycznia 2019r. ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu nefrologii i kardiologii. Ze złożonej opinii wynika, że z powodu schyłkowej niewydolności nerek własnych pogłębiającej się od dzieciństwa ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy, przy czym z uwagi na charakter schorzenia jest to niezdolność trwała. Biegli podkreślili, że przebyte przez ubezpieczoną leczenie w postaci przeszczepu w 2014r. nerki lewej nie stanowi wyleczenia, gdyż z upływem czasu funkcja nerek ulega ponownie upośledzeniu i konieczne jest ponowne leczenie nerkozastępcze metodą dializ (średnie przeżycie przeszczepu wynosi 11 lat). Ponadto ubezpieczona po przeszczepie przez cały czas przyjmuje leki immunosupresyjne, które pozwalają na funkcjonowanie przeszczepu, ale mają szereg skutków ubocznych takich jak obniżenie odporności i zwiększona podatność na zakażenia. Stąd występujące u ubezpieczonej częste infekcje układu moczowego i górnych dróg oddechowych (opinia biegłych k.16-18 akt sprawy). Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Opinię wydali specjaliści z zakresu medycyny, ze szczególnym uwzględnieniem głosu biegłego nefrologa. Przed wydaniem opinii biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną ubezpieczonej i przeprowadzili badanie. Opinia jest rzeczowa i przekonująco uzasadniona.

Sąd nie podzielił zarzutów organu rentowego zgłoszonych do opinii i nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego nefrologa (pismo z 6 sierpnia 2019r. i opinia lekarska lekarza orzecznika ZUS k.25-26 akt sprawy). W ocenie Sądu zarzuty organu rentowego mają charakter polemiki z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Okoliczność, że po przeszczepie funkcja przeszczepionej nerki jest prawidłowa ,tj. parametry nerkowe są w granicach normy, nie jest jedyną okolicznością, którą należy wziąć pod uwagę przy ocenie stanu zdrowia ubezpieczonej. Biegli podkreślili bowiem, że warunkiem funkcjonowania przeszczepu jest stałe przyjmowanie leków immunosupresyjnych, a te mają szereg objawów ubocznych – w przypadku ubezpieczonej jest to obniżenie odporności organizmu i wynikające stąd częste infekcje układu moczowego oraz górnych dróg oddechowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do stałej renty socjalnej poczynając od 1 lutego 2019r.